

Către,

Secretariatul General al SENATULUI – Parlamentul României

Către,

Curtea Constituțională a României

STIMAȚI DOMNI,

Grupul Parlamentar al partidului S.O.S. ROMÂNIA din SENATUL ROMÂNIEI, prin doamna Senator Nadia-Cosmina Cerva, în calitate de Lider, în temeiul dispozițiilor articolului 27 din Legea nr. 47/1992* – privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, formulează prezenta:

CONTESTAȚIE / PLÂNGERE

împotriva Hotărârii cu nr. 64 din 24.06.2025 a Senatului României, publicată în Monitorul Oficial cu nr.587 din 24 iunie 2025, prin care Senatul României (- articol unic) : „l-a numit pe domnul Busuioc Mihai în funcția de judecător la Curtea Constituțională, pentru un mandat de 9 ani, începând cu data de 13 iulie 2025,,

pe care o considerăm nelegală, solicitându-vă să dispuneți revocarea acesteia și constatați că domnul Busuioc Mihai nu îndeplinește condițiile legale pentru ocuparea acestei înalte funcții, respectiv cea de judecător a Curții Constituționale a României.

Având în vedere că apreciem că pentru ocuparea funcției de judecător al Curții Constituționale este necesară îndeplinirea următoarelor condiții imperative, cumulative și absolute, referitoare la nivelul de pregătire al candidatului în sfera domeniului juridic:

pregătire juridică superioară, înaltă competență profesională și o vechime de cel puțin 18 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior (art. 61 alin. 3 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale – republicată)

Domnul Mihai Busuioc, în raport de CV.ul depus la Senatul României nu îndeplinește condițiile pentru numirea sa în funcția de judecător al Curții Constituționale, nefiind întrunite două dintre cele trei condiții, **respectiv cea privind pregătirea juridică superioară, și cea privind vechimea de cel puțin 18 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior, pentru motivele pe care le vom dezvolta atât punctual, cât și pe larg mai jos după cum urmează,**

- 1. Perioada 1998 – 2002** Licență Drept – Universitatea Nicolae Titulescu din București – *Facultatea de Drept*;
- 2. Perioada 1999** Cursuri de Pregătire Profesională – Ministerul Justiției;
- 3. Perioada 2004 – 2006** Cursuri Post – Universitare „*Drept Notarial și Proceduri Speciale*„ – Universitatea din Transilvania Brașov – *Facultatea de Drept*;
- 4. Perioada 2005 – 2007** Master „*Drept Financiar, Publicitate Imobiliară și Cadastru*„ – Universitatea Constantin Brâncuși din Târgu Jiu;
- 5. Perioada 2007** Cursuri Post – Universitare Universitatea Națională de Apărare „Carol I„ din București – *Colegiul Național de Apărare*;
- 6. Perioada 2010** Curs de Formare Mediatori – Consiliul de Mediere,

aceste perioade: anul 1998 – 2022; 2004 – 2006/2007, cât și anul 2010, respectiv acești aproximativ 8 ani reprezintă doar pregătirea profesională a acestui candidat, pregătire profesională, care într-adevăr îi poate conferi vocația cu îndeplinirea condiției simultane și obligatorie, respectiv o activitate profesională neîntreruptă în domeniul juridic de minim 18 ani, să fie eligibil pentru a-și depune candidatura pentru cea înaltă funcție în domeniul juridic a statului român - de judecător al Curții Constituționale a României, însă în niciun caz nu poate fi asimilată cu o înaltă experiență, competență profesională, pregătire juridică superioară.

Orice student al unei facultăți de drept dobândește, prin absolvirea facultății și promovarea examenului de licență, pregătirea juridică necesară înțelegerii și aplicării dreptului în vederea desfășurării unor activități profesionale normale, obișnuite în domeniul dreptului.

Prin urmare, pentru îndeplinirea cerinței privind o **pregătire juridică superioară**, nu este suficientă absolvirea unei instituții de învățământ superior în domeniul juridic, întrucât sintagma "superioară" impune cu necesitate depășirea acestui stadiu minim obligatoriu cerut oricărui jurist.

Totodată, nu poate fi suficientă nici absolvirea unor cursuri post-universitare, master etc., dacă ele nu au fost urmate de aplicarea consecventă, aplicată și îndelungată a acestora în activitatea profesională desfășurată de candidat. Continuarea studiilor juridice după absolvirea facultății de drept urmărește consolidarea cunoștințelor în domeniul juridic și reprezintă o opțiune a majorității absolvenților, circumscriindu-se, prin urmare, aceleiași sfere a noțiunii de pregătire juridică.

Prin sintagma "pregătire juridică **superioară**" legiuitorul a avut în vedere criteriul dobândirii unui nivel de pregătire suplimentar, aprofundat, cuprinzător, dedicat și constant al dreptului ca întreg, ca sistem de norme și ca ansamblu de reguli.

Acesta poate fi fundamentat: - pe activități de pregătire, cum sunt cursurile de formare profesională, cursurile post-universitare, studiile de masterat, doctorat, etc., cu precizarea că, în aceste cazuri, este necesar a putea fi identificate preocupările consecvente și susținute ale candidatului pentru cunoașterea și aprofundarea anumitor domenii juridice, pentru a putea fi în mod obiectiv departajat de restul absolvenților de studii juridice post-universitare; - pe activități în domeniul elaborării de opinii sau lucrări științifice, studii, tratate, care să oglindească opiniile candidatului, cercetarea temeinică a problemelor de drept abordate și acuratețea ideilor exprimate; - sau se poate baza pe acele activități profesionale care demonstrează implicarea candidatului în legătură cu anumite obiective importante ale sferei juridice, activități care, prin ele însele, dovedesc cunoașterea dreptului la un nivel aprofundat, riguros, detaliat și exact.

Sintagma "**superioară**" impune, de asemenea, și un nivel extins de pregătire juridică a candidatului, în mai multe ramuri ale dreptului, excluzând, prin urmare, limitarea la o anumită sferă de activitate. Este firesc să fie așa în condițiile în care funcția de judecător al Curții Constituționale, neavând caracter onorific, presupune deținerea unor cunoștințe temeinice, aprofundate și vaste în domeniul științei dreptului, candidatul urmând să aplice, în activitatea sa profesională, cunoștințele juridice pe care le deține.

Cât privește noțiunea de **activitate juridică**, aceasta presupune ca activitățile profesionale să se desfășoare în strânsă legătură cu dreptul, prin interpretarea și aplicarea acestuia, într-un anumit domeniu, respectiv că, în aspectele esențiale ale profesiei exercitate, intervine, în mod constant, procesul de analiză și/sau de aplicare a unor norme legale, a unor principii de drept, sau dacă sunt îndeplinite funcții juridice.

Se constată că domnul Mihai Busuioc nu îndeplinește nici pe departe exigențele impuse de criteriile privind pregătirea juridică superioară, astfel cum am explicat în precedent și nici pe cele privind vechimea de 18 ani în activitatea juridică, întrucât activitatea profesională a domniei sale s-a concentrat,

astfel cum rezultă din traseul său profesional, preponderent pe studii și activități în legătură cu domeniul specific al publicității imobiliare/cărților funciare, iar ulterior asupra domeniului administrației publice. Aceste activități nu pot fi încadrate în rândul **activităților juridice**.

Fără a dori să minimalizăm pregătirea sa profesională, de altfel serioasă, cât și activitatea laudabilă a candidatului în domeniile în care a activat, **atragem atenția asupra aspectelor esențiale care susțin neîndeplinirea criteriului privind acumularea unei experiențe de 18 ani de activitate juridică.**

Această concluzie cu privire la neîndeplinirea condiției esențiale prevăzută de disp. art. 61 alin. (3) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României – republicată, pentru a putea fi eligibil pentru a candida la această funcție, rezultă din analiza următoare.

7. Perioada 1999 – 2004 Biroul de Carte Funciară – Judecătoria Sector 4;
8. Perioada 2004 Registrator – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
9. Perioada 2004 – 2005 Șef Serviciu Monitorizare și Control – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
10. Perioada 2005 – 2006 Director General Adjunct – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
11. Perioada 2006 – 2007 Director General – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
12. Perioada 2007 – 2009 Director General Adjunct – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
13. Perioada 2009 – 2012 Director General – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
14. Perioada 2012 – 2013 Director General Adjunct – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
15. Perioada 2013 – 2014 Director Corp Control – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

Astfel, apreciem că această activitate profesională de carte funciară nu poate fi asimilată pentru îndeplinirea condiției esențiale de a avea vechime de minim 18 ani de înaltă competență profesională, pregătire juridică superioară,

întrucât este concentrată într-un singur act normativ, respectiv Legea nr. 7/1996 cadastrului și a publicității imobiliare – republicată, care cuprinde dispoziții privind Organizarea activității de cadastru, Organizarea lucrărilor sistematice de cadastru în vederea înscrierii în cartea funciară, procedura de înscriere în cartea funciară, etc, aspecte de ordin tehnic, organizatoric și procedural, circumscrise unui domeniu restrâns de activitate juridică și mai mult domeniilor tehnice, economice și organizatorice.

Potrivit art. 1, al Legii 7/1996, *Cadastrul și cartea funciară formează un sistem unitar și obligatoriu de evidență tehnică, economică și juridică, de importanță națională, a tuturor imobilelor de pe întregul teritoriu al țării. Scopul acestui sistem este:*

- a) *determinarea informațiilor tehnice, economice și juridice referitoare la imobile;*

- b) asigurarea publicității drepturilor reale imobiliare, a drepturilor personale, a actelor și faptelor juridice, precum și a oricăror altor raporturi juridice, prin cartea funciară;
- c) furnizarea de date instituțiilor publice ale statului, necesare sistemului de impozitare și pieței imobiliare;
- d) contribuie la asigurarea securității tranzacțiilor imobiliare și la facilitarea creditului ipotecar.”

Rezultă așadar că legea mai sus menționată cuprinde setul de reguli obligatorii pentru evidențierea imobilelor din punct de vedere **tehnic, economic și juridic**, impunând, pentru aplicarea ei corectă, o pluridisciplinalitate tehnică, economică și juridică, sfera juridică reprezentând cel mult o treime din disciplinele menționate, însă nici aceasta nu în sensul de interpretare și aplicare a legii.

În plus, activitățile profesionale desfășurate de candidat în cadrul Biroului de Carte Funciară, respectiv conducător de carte funciară, în perioada 1995-1999 (studii medii) și conducător principal de carte funciară în perioada 1999 – 2004 (studii medii până în anul 2002 și studii superioare după această dată), precum și cele desfășurate în cadrul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, respectiv registrator (1.10.2004 – 1.12.2004) și Șef serviciu monitorizare și control (1.12.2004 – 21.01.2005), oricât de temeinic și de serios ar fi fost desfășurate, nu respectă exigențele impuse de lege, conducând la neîndeplinirea criteriului analizat, aceste perioade neputând fi luate în considerare pentru calculul **vechimii de 18 ani în activitatea juridică**.

Astfel cum se poate observa din traseul profesional al candidatului, studiile superioare juridice nu erau obligatorii pentru exercitarea atribuțiilor specifice posturilor de conducător de carte funciară și conducător principal de carte funciară, iar candidatul nici nu le-a deținut, în primii 7 ani ai activității sale. Totodată, pentru ocuparea funcției de Șef serviciu monitorizare și control nu erau necesare studii juridice, așa încât activitățile menționate nu pot fi circumscrise noțiunii de **activități juridice** în sensul legii.

Tot astfel, pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, cunoștințele în domeniul juridic au reprezentat, cu siguranță, un avantaj, însă au trebuit completate prin serioase cunoștințe tehnice, economice și au implicat abilități manageriale, acestea din urmă reprezentând nucleul activităților desfășurate de candidat în cadrul Agenției, începând cu anul 2005 și până la plecarea sa din instituție, și nicidecum cele juridice.

Potrivit traseului profesional al candidatului, se constată că, începând cu data de 21.01.2005, acesta a deținut importante funcții de conducere în cadrul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, respectiv director general adjunct (21.01.2005 – 14.03.2006), director general și președinte al Consiliului de Administrație (14.03.2006 – 11.06.2007), director general adjunct (11.06.2007 – 13.01.2009), director general / președinte al Consiliului de Administrație/ Președinte al Consiliului Infrastructurii Naționale pentru Informații Spațiale (13.01.2009 – 14.05.2012), director general adjunct (15.05.2012 – 31.03.2013), Director al Corpului de control (1.02.2013 – 11.02.2014).

Ulterior, candidatul a ocupat funcții de Secretar de stat, Secretar general adjunct și Secretar general în cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (12.02.2004 – 03.01.2017), Secretar General al Guvernului (04.01.2017 – 15.10.2017), iar începând cu data de 15.10.2017, candidatul a fost numit în funcția de președinte al Curții de Conturi a României, instituție care exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public.

Pentru niciuna dintre funcțiile ocupate de candidat nu erau obligatorii studiile juridice, întrucât activitățile profesionale pe care le-au implicat au fost manageriale, de organizare, coordonare și control. Totodată, îndeplinirea atribuțiilor specifice nu a presupus desfășurarea efectivă a unor activități juridice, în sensul menționat în precedent.

Prin urmare, nu se poate susține despre candidatul MB că a desfășurat activitate juridică, numai pe baza studiilor absolvite, din moment ce traseul său profesional indică ocuparea unor poziții de conducere care implică, cu precădere, altă sferă de cunoștințe: manageriale, tehnice și de organizare.

De altfel, orice activitate profesională are la bază un cadru legal, astfel încât presupune cunoașterea și respectarea ansamblului de norme juridice incidente, însă acest lucru nu înseamnă că respectiva activitate poate fi inclusă în domeniul activităților juridice.

Noțiunii de „activități juridice”, nu i se pot subsuma activități profesionale pe baza argumentului că sunt desfășurate de absolvenți ai facultăților de drept, ci numai acelea care au legături strânse cu știința dreptului, cu juridicitatea, cu interpretarea și aplicarea dreptului, cu funcțiile judiciare.

Totodată, condiția esențială și obligatorie pentru accederea la funcția de judecător al Curții Constituționale care privește desfășurarea activităților juridice este dimensionată în timp, fiind necesari 18 ani de activitate juridică, drept garanție a competenței și înaltei calificări în domeniul dreptului a candidatului, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu specificul activităților profesionale desfășurate de judecătorii Curții Constituționale, pentru care sunt esențiale cunoștințe aprofundate în domeniul dreptului, care pot fi dobândite, potrivit viziunii legiuitorului, numai prin desfășurarea activităților juridice sau a celor în cadrul învățământului juridic superior, pe perioada menționată.

Această condiție intrinsecă nu este îndeplinită cât timp activitățile desfășurate de candidat nu s-au aflat, în niciun moment din întreaga sa carieră, într-o relație determinantă cu domeniul dreptului, respectiv cu aplicarea și interpretarea lui, ci cel mult într-o legătură tangențială, neesențială și nedeterminantă cu acesta, iar orice interpretare contrară aduce atingere legalității procedurii de desemnare, în aceste condiții, a candidatului, în funcția de judecător al Curții Constituționale a României.

În lipsa întrunirii acestor două criterii, în mod evident nu este realizată nici condiția privind înalta competență profesională, ea fiind subsumată exigențelor unei pregătiri juridice superioare, consolidată și confirmată prin desfășurarea activității juridice cel puțin 18 ani, în condiții care să demonstreze capacitățile candidatului de analiză, interpretare și aplicare a normelor de drept într-o modalitate care să îl recomande, indiscutabil și neechivoc, pentru înalta demnitate a funcției de judecător al Curții Constituționale a României.

Prin urmare, vă rugăm să constatați că procedura de verificare a îndeplinirii, de către candidatul Busuioc Mihai, a condițiilor prevăzute în art. 143 din Constituția României, republicată și în art. 61 alin. 3 și 62 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, este profund viciată, întrucât avizul favorabil obținut de acest candidat a eludat în întregime dispozițiile legale cuprinse în art. 61 alin. 3 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României – republicată.

Grupul Parlamentar al partidului S.O.S. ROMÂNIA din SENATUL ROMÂNIEI,

**prin lider de grup
senator Nadia-Cosmina Cerva**

